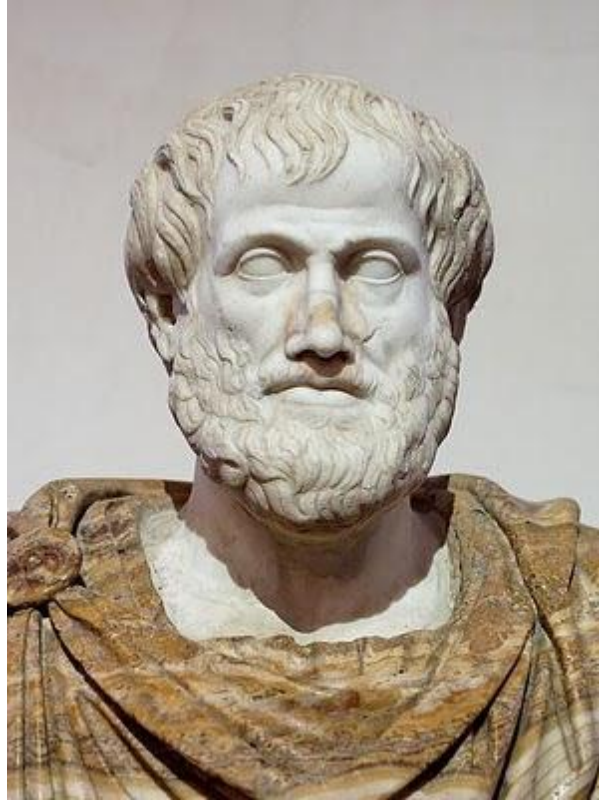

ទស្សនៈរបស់អារីស្តូត (៣៨៤-៣២២ មុន គ.ស.)

ជីវប្រវត្តិរបស់អារីស្តូត

អារីស្តូត (Aristotle) ជាទស្សនវិទូក្រិច (៣៨៤-៣២២) មុន គ្រឹះសករាជ ។ ចំពោះទស្សនវិជ្ជា លោកក៏បានចាប់អារម្មណ៍ផងដែរ ទៅលើ បញ្ហា នយោបាយ ។ លោកបានពោលថា «វិទ្យាសាស្ត្រ នយោបាយ គឺជាកិច្ចការរបស់រដ្ឋឬសង្គម» ។ តាមគំនិតរបស់អារីស្តូត (Aristotle) រដ្ឋគឺជាសង្គម ។ ហើយរដ្ឋ កើតឡើងដោយសារតែពលរដ្ឋរួមផ្គុំគ្នា រួមផ្គុំគ្នាជាច្រើន ។ តាមគំនិតរបស់អារីស្តូត (Aristotle) ថា «មនុស្ស

លោក គឺជាសត្វចេះធ្វើនយោបាយ ពីធម្មជាតិមក ដែលជាលក្ខណៈ
វិសេសរបស់មនុស្ស មានលក្ខណៈវិសេសមួយទៀត គឺមនុស្សព្យាយាម
រស់នៅក្នុងសង្គមរួមទាំងអស់គ្នា ពោលគឺរស់នៅក្នុងរដ្ឋតែមួយ» ។
តាមទស្សនៈ របស់អារីស្តូត (Aristotle) ថា «រដ្ឋ កកើតឡើង
ដោយសារតែហេតុផលចាំបាច់មួយ គឺធ្វើយ៉ាងណាស់ ឲ្យជីវិតរស់នៅ
របស់ពលរដ្ឋ មានភាពប្រសើរជាងមុន ។ហើយមានតែនៅមជ្ឈមណ្ឌល
ខាងក្នុងរដ្ឋទេ ដែលបង្កលក្ខខណ្ឌល្អៗ ឲ្យមនុស្សរស់នៅក្នុងភាពសុខ
ដមរម្យនា និងសុភមង្គល ពីព្រោះភាពយុត្តិធម៌ និងសិទ្ធិដែលបាន
បម្រើផលប្រយោជន៍ ឲ្យប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូប ដែលនៅក្នុងរដ្ឋប៉ុណ្ណោះ»

។

លោកអារីស្តូត (Aristotle) ជាសិស្សម្នាក់ ក្នុងចំណោមសិស្សជា
ច្រើនរបស់ផ្លាតូ (Plato) ។ ភាពខុសគ្នារបស់អារីស្តូត ទៅនឹងលោក
គ្រូរបស់ខ្លួន គឺមកពីប្រភពមូលដ្ឋាននៃទស្សនៈវិជ្ជាផ្សេងៗគ្នា ដែលជា
មូលហេតុធ្វើឲ្យគំនិតនយោបាយ របស់មហាទស្សនៈវិទូរទាំងពីរនេះ ក៏
មិនដូចគ្នាដែរ ។ អារីស្តូត បានកំណត់នូវគោលការណ៍បួនយ៉ាងដំបូង
បង្អស់នៃការកកើតគំនិតរូបធាតុ មូលហេតុ និងគោលបំណង ។ អារីស្តូ
ត ខុសពីផ្លាតូត្រង់គិតថា «រូបធាតុកើតមុន រីឯគំនិតកើតក្រោយ» ។
រូបធាតុ និងគំនិតមានលក្ខណៈឯកភាពគ្នា មិនអាចកាត់ផ្តាច់ពីគ្នាបាន
ទេ ។ សម្រាប់អារីស្តូត រូបធាតុជាដំបូងមានលក្ខណៈ អសកម្ម ចំណែក

គំនិត មានលក្ខណៈសំខាន់ជាង ហើយគំនិត ដែលអាចកើតឡើងបាន ទាល់តែមានសកម្មភាពជាមួយរូបធាតុ ។ ម្យ៉ាងទៀត សម្រាប់អារីស្តូត ខ្លឹមសារ និងបាតុភូតដែលបានកើតឡើង គឺលោកបានបង្ហាញថា «ខ្លឹមសារ កើតមានឡើងតាមរយៈរូបធាតុនិយម» ។

ស្នាដៃដ៏សំខាន់របស់អារីស្តូត បានបង្ហាញនូវទស្សនៈទាន របស់ខ្លួនជាច្រើន ពាក់ព័ន្ធនឹងនយោបាយ ។ ដូចជាផ្លាតូដែល អារីស្តូត បានចាប់ផ្តើមនូវការបែងចែកលក្ខណៈ នៃរបបនយោបាយ និងទំរង់គ្រប់គ្រងរដ្ឋ ។ ការបែងចែកទំរង់គ្រប់គ្រងរដ្ឋរបស់ផ្លាតូ មានលក្ខណៈខុសគ្នាខ្លះៗ អំពីការបែងចែកទំរង់គ្រប់គ្រងរដ្ឋរបស់អារីស្តូត ។ ទស្សនៈទានរបស់ផ្លាតូ បានគិតថា «គោលការណ៍សំខាន់របស់រដ្ឋ គឺគុណធម៌» ។ អារីស្តូត បានកំណត់នូវរចនាសម្ព័ន្ធនយោបាយ ដែលមានសម្បទានមានបីប្រភេទ ដោយអាស្រ័យ នឹងគុណធម៌ ហើយកំណត់ ទំរង់នយោបាយដែលមិនមានសម្បទាន ៣ ប្រភេទទៀត ។ ប្រភេទរបបនយោបាយមានសម្បទាន តាមទស្សនៈអារីស្តូត គឺរបបរាជានិយម (Monarchy) របបអភិជនាធិបតេយ្យ ឬពួកវណ្ណៈ : ខ្ពស់ (Aristocracy) និងមជ្ឈិមវិធីអធិបតេយ្យ (Polity) ។ ហើយរបបនិមួយៗ នៃរបបទាំង ៣ នេះ សុទ្ធតែមានលក្ខណៈ អវិជ្ជមានរបស់វា ។ តាមទស្សនៈអារីស្តូត បើរបបរាជានិយម មិនប្រកាន់គោលការណ៍របស់ខ្លួន គឺក្លាយជាប្រដាប់ការ (Tyranny) ចំណែកឯរបបអភិជនាធិប

តេយ្យ អាចកើតមានឡើង នូវរបបគណាធិបតេយ្យ (Oligarchy) រីឯ Polity វាអាចក្លាយទៅជារបបប្រជាធិបតេយ្យ(Democracy) ។ ភាពខុសគ្នា នៃរបបនយោបាយរបស់រដ្ឋាភិបាល និងអាវិស្វតបានរកឃើញ នូវរបបនយោបាយមួយទៀតគឺ Polity ។ Polity គឺជារបបនយោបាយមួយ ដែលអំណាចស្ថិតនៅ ក្នុងដៃវណ្ណៈកណ្តាល ។ ការកំណត់របស់អាវិស្វតនេះ បានចេញជារូបរាង នៅក្នុងរបបប្រជាធិបតេយ្យ (Democracy) នៃប្រទេសលោកខាងលិច ដែលសព្វថ្ងៃនេះ គេអាចចាត់ទុកថា ជារបបប្រជាធិបតេយ្យមួយដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ នៅក្នុងលោក ដែលប្រឹងប្រែងដើម្បីសេចក្តីចម្រើនលើគ្រប់វិស័យ នៃសង្គមមនុស្ស (Human Society) ។ ការបែងចែករបបនយោបាយ ដែលអាវិស្វតបានបង្ហាញនៅ ក្នុងស្នាដៃរបស់ខ្លួន ឃើញថាការបែងចែកនេះ អាវិស្វតបានចាប់អារម្មណ៍ ចំពោះរចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋពីរប្រភេទ គឺទម្រង់រដ្ឋសម្បទាន និងទម្រង់រដ្ឋមិនសម្បទាន (សម្រាប់អាវិស្វតរបបនយោបាយ និងទម្រង់គ្រប់គ្រង រដ្ឋពុំទាន់មានលក្ខណៈច្បាស់នៅឡើយទេ) លោកគិតថា « ទម្រង់រដ្ឋសម្បទាន មានលទ្ធភាពដើម្បីបង្កើតនូវគុណធម៌មួយចំនួន រីឯទម្រង់រដ្ឋមិនសម្បទានវិញមិនអាច » ។ លោកអាវិស្វត បានកំណត់នូវរបបនយោបាយ និងទម្រង់គ្រប់គ្រងរដ្ឋ គឺស្ថិតនៅលើអំណាចពិតប្រាកដ របស់រដ្ឋ ។ អាវិស្វត បានធ្វើការអះអាងថា « ភាពខុសគ្នារវាងរបបនយោបាយផ្សេងៗ គ្នា គឺនៅត្រង់ចំនួនមេដឹកនាំរដ្ឋ » ។ អាវិ

ស្តុត បានបង្ហាញ នូវរបបនយោបាយ និងទំរង់គ្រប់គ្រងរដ្ឋ ដែលស្ថិត នៅក្នុងការកំណត់ និងការបែងចែកប្រភេទទាំងពីរផ្សេងពីគ្នា នៃរចនា សម្ព័ន្ធរដ្ឋគំរូ ។

រដ្ឋគំរូទី១ អាវីស្តុត ចាប់អារម្មណ៍ទៅនឹងរដ្ឋគំរូ ដែលមានលក្ខណៈខុសពីគេទាំងអស់ ។ រដ្ឋគំរូ បានផ្តល់ការបំពេញជូនសង្គម នូវសុខុមាលភាពយូរអង្វែង ជាអតិមរមា រដ្ឋបែបនេះ សម្រាប់អាវីស្តុត ជារដ្ឋគំរូ នៅក្នុងការអនុវត្តន៍នយោបាយ ។ អាវីស្តុតបានគិតថា «Polity ជារបបនយោបាយគំរូ ព្រោះនៅក្នុងរបបនេះ អំណាចស្ថិតនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងដោយវណ្ណៈកណ្តាល» ។ តាមទស្សនៈរបស់អាវីស្តុត Polity គឺចំពោះរដ្ឋណា រដ្ឋណា ដែលដឹកនាំប្រកបដោយគតិវិញ្ញូ និងភាពទទួលខុសត្រូវចំពោះសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ហើយអំណាច ស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់មនុស្សភាគច្រើន ។ ហើយទោះជាយ៉ាងណាក្តី ក៏ទម្រង់ Polity នេះខ្លាំងជាងប្រព័ន្ធចុងម្ខាងៗ មានន័យថា ចុងទាំងសង្វាង គឺមានកម្លាំងស្មើគ្នា ហើយអាចរារាំងសត្រូវបាន ។

រដ្ឋគំរូទី២ អាវីស្តុត បានឲ្យតំលៃដោយគិតថា ប្រសើរបំផុត ចំពោះទស្សនៈប្រកបដោយសីលធម៌ នៅក្នុងរបបដែលនៅទីនោះ ប្រជាពលរដ្ឋ ប្រឹងប្រែងដើម្បីបានទទួលនូវកិត្តិយស និងគុណធម៌ នៅក្នុងជីវិត ។ រចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋដែលល្អបំផុត គឺជាអង្គការមួយ ដែលផ្តល់នូវលទ្ធភាព

នូវលទ្ធភាពដល់មនុស្ស ដើម្បីរស់ក្នុងភាពរុងរឿង និងសុភមង្គល។ រដ្ឋ
គំរូ អាវីស្តូត បានចាប់អារម្មណ៍ជាខ្លាំង ចំពោះស្ថានភាពខាងក្រៅ នៃ
អត្ថិភាពរបស់រដ្ឋ ជាបឋម គឺចំនួនប្រជាពលរដ្ឋ ស្ថានភាពរស់នៅ
ជាមួយនឹងការឧបត្ថម្ភគ្រប់បែបយ៉ាង និងស្ថានភាពទឹកដី ដើម្បីការពារ
និងទប់ទល់សត្រូវឈ្លានពាន ។ តាមទស្សនៈរបស់អាវីស្តូត ដែលបាន
ចារនៅក្នុងរបបនយោបាយបានឲ្យយើងដឹងថា ក្នុងចំណោមប្រជាជន
ត្រូវបានបែងចែកចេញពួកសិប្បករ និងឈ្មួញ ព្រោះក្នុងកិច្ចការជីវិត
របស់គេ មិនឆ្លើយតបទៅនឹងគុណធម៌ទេ ដើម្បីមានតួនាទីជាពលរដ្ឋចំ
តួ គឺមានតែពួកកសិករទេ ។ ប្រជាពលរដ្ឋទាំងអស់ ត្រូវតែចូលរួមជួយ
គ្នាទៅវិញទៅមក ក្នុងគ្រប់សកម្មភាព និងគ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់
ដែលជាកិច្ចការកសិកម្ម ក្នុងសង្គម ។ អាវីស្តូតបានគិតថា «នៅក្នុងរដ្ឋគំរូ
ត្រូវតែបែងចែកដីធ្លី ជាសម្បត្តិរួម និងជាសម្បត្តិឯកជន» ។ ចំពោះជីវ្រម
អាវីស្តូតបានគិតថា «ត្រូវតែបែងចែកជាពីរផ្នែក ។ ប្រាក់ចំណូល ដែល
បានមកពីចំណែកមួយ ក្នុងចំណោមនេះ ត្រូវគេប្រើ សម្រាប់សេចក្តី
ត្រូវការនៅក្នុងសាសនា រីឯចំណែកទីពីរ គឺសម្រាប់មូលនិធិសង្គម
(Socialfoundation) » ។

ដូច្នោះ ភាពខុសគ្នា ជាមូលដ្ឋាននៃទស្សនទាននយោបាយ របស់ អារីស្តូត និងផ្លាតូ ស្ថិតនៅត្រង់ថា អារីស្តូតមានទស្សនៈផ្ទុយនឹងលោក គ្រូរបស់ខ្លួន ត្រង់កន្លែងតថភាព និងលក្ខណៈជាគំរូ ដែលបានកំណត់ តំលៃ និងទិសដៅជាក្រឹតក្រមចំពោះការស្រាវជ្រាវបញ្ហានយោបាយ ។ រដ្ឋគំរូ របស់អារីស្តូត អាចកើតឡើងបាន អាស្រ័យកត្តាពីរយ៉ាង កត្តាទី មួយ គឺស្ថេរភាព និងកត្តាទីពីរ គឺក្រមសីលធម៌ ។ ដូច្នោះ សម្រាប់អារីស្តូ ត មានរចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋគំរូពីរយ៉ាង ។ ម្យ៉ាង គឺរដ្ឋដែលគិតគូរដល់ ប្រយោជន៍រួម នៃវណ្ណៈកណ្តាលជាអតិបរមា ម្យ៉ាងទៀត គឺរចនាសម្ព័ន្ធ សំដៅទៅលើគោលការណ៍បុគ្គលិកភាព ដែលជាមនុស្សប្រកាន់ខ្ជាប់ នូវវគ្គណធម៌ ដែលជាទិសដៅនយោបាយសង្គមដ៏សំខាន់បំផុត ជា

ពិសេស គឺនយោបាយទំនាក់ទំនងគ្នា របស់ប្រជាជន ដែលរស់នៅក្នុង រដ្ឋ ។ និយាយអំពីរដ្ឋអាវីស្តូតបានបង្ហាញថា «មនុស្ស គឺជាសត្វចេះធ្វើ នយោបាយ ពីធម្មជាតិ ហើយដឹកនាំខ្លួន ការប្រឹងប្រែងជាសភាវគតិ ដើម្បីរស់នៅជាមួយគ្នា រីឯការរីកចម្រើនសង្គម គឺចេញពីគ្រួសារ ទៅជា សង្គម និងពីសង្គមទៅជារដ្ឋ» ។

បើតាមទស្សនៈរបស់អាវីស្តូត ដែលបាននិយាយនៅក្នុងស្នាដៃ នៃ នយោបាយ គឺរដ្ឋបើតាមលក្ខណៈធម្មជាតិ របស់ខ្លួននាំមុខបុគ្គល ពីព្រោះលក្ខណៈធម្មជាតិ របស់រដ្ឋ មានទីតាំងនៅមុនលក្ខណៈធម្មជាតិ របស់គ្រួសារ និងបុគ្គល ។ កត្តាចាំបាច់ ដើម្បីឲ្យរដ្ឋនាំមុខបុគ្គល តាម អាវីស្តូតថា «រដ្ឋ ត្រូវបង្កលក្ខណៈល្អប្រសើរ សម្រាប់ជីវិតពលរដ្ឋ ។ មាន តែនៅក្នុងរដ្ឋទេ ទើបមនុស្សអាចមានការជឿនលឿន ពីព្រោះរដ្ឋនាំមក នូវយុត្តិធម៌ និងសីលធម៌ ដែលបម្រើ ផលប្រយោជន៍រួមរបស់ប្រជា ជន» ។ ត្រង់នេះ អាវីស្តូត បាននិយាយអំពីរដ្ឋ ដូចជាការចុះកិច្ចព្រម ព្រៀងសង្គម របស់ប្រជាពលរដ្ឋ ដែលជាទស្សនទាន នៃការកកើត សង្គមពលរដ្ឋ និងនីតិរដ្ឋ ។ ថ្វីបើអាវីស្តូត ពុំបានបែងចែក ឲ្យដាច់រវាង រដ្ឋ និងសង្គមពលរដ្ឋយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏អាវីស្តូត បាននិយាយថា « រដ្ឋ ត្រូវតែឆ្លុះបញ្ចាំង នូវផលប្រយោជន៍ របស់ប្រជាពលរដ្ឋ» ។ នៅក្នុង ទ្រឹស្តីរបស់អាវីស្តូត ក៏ដូចជានៅក្នុងទ្រឹស្តីរបស់ផ្លាតូដែរ មានបង្កប់នូវ លក្ខណៈផ្តាច់ ការនិយម ។ មនុស្ស គឺជាផ្នែកមួយរបស់រដ្ឋ ផល

ប្រយោជន៍បុគ្គល មិនត្រូវធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍រួម ។ នៅ
ក្នុងការវាយតម្លៃរបស់អារីស្តូត ពលរដ្ឋ គឺជាផ្នែកមួយ នៃនយោបាយ
រួម ។ អារីស្តូតបានហៅពាក្យថា ពលរដ្ឋ គឺជាមនុស្សដែលមានសេរី
ភាព ប៉ុន្តែសេរីភាព មានអត្ថន័យត្រឹមតែពាក្យផ្ទុយ និងទាសភាពប្រជា
ពលរដ្ឋ មិនមែនជាទាសករទេ គ្មាននរណាដឹកនាំគេទេ ។ ពលរដ្ឋធ្វើ
ការងារ តែជាយោធា និងការងារទាក់ទង នឹងតុលាការ រីឯការងារធ្វើ
ស្រែចំការ និងផលិតកម្ម គឺជាការងារទាសករ ។ អារីស្តូត បានកំណត់
គោលការណ៍របស់អភិជនាធិបតេយ្យ គឺគុណធម៌ ។ គោលដៅរបស់
អភិជនាធិបតេយ្យ គឺទ្រព្យសម្បត្តិ ។ គោលដៅរបស់ប្រជាធិបតេយ្យ គឺសេរីភាព
សេរីភាព ។ គឺមានតែ Polity ទេ ដែលចាត់ទុកដូចជាទំរង់គ្រប់គ្រងរដ្ឋ
គំរូ មានអំណោយផលល្អ ហើយរបបនយោបាយគំរូ ដ៏ល្អបង្អំទៅ
ដោយសារធាតុបីយ៉ាងខាងលើនេះ ។ ហើយអ្វីទៅ ដែលហៅថា របប
នយោបាយអភិជនាធិបតេយ្យត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ គឺនៅពេលណា
មានការដឹកនាំល្អ បានបង្រួបបង្រួមប្រយោជន៍ទាំងអ្នកមាន ទាំងអ្នក
ក្រ ។ វណ្ណៈកណ្តាល ដែលកំណត់មុខមាត់របស់ Polity គឺស្ថិតនៅ
ចន្លោះ រវាងអ្នកមាន និងអ្នកក្រ ហើយថែមទាំង ជួយថែរក្សាសង្គម ឲ្យ
មានស្ថេរភាព និងគ្មានព្រឹត្តិការណ៍បដិវត្តន៍ដូច្នោះហើយ របបនេះ គឺជារបបដ៏ល្អ
របបដ៏ល្អ រក្សាមិនឲ្យមានចលាចល អស្ថេរភាព ដែលអារីស្តូតបានចាត់

ទុកថា ជាទំរង់គ្រប់គ្រងរដ្ឋគំរូ ត្រឹមត្រូវសម្រាប់ជម្រើសរបស់អ្នកដឹកនាំ
។

www.vmkh.wordpress.com